

Младият -- Както ме виждаш, княже, не мога да пристъпя...

Йоан-Асен -- А де са целебниците? *Михайлин*

Старият -- Кой знае къде ги отвял вятъра, синко.

Йоан-Асен -- ~~Но~~ тук е опасно под латинските стрели. Да вървим в стана. По-бързо!

Младият -- Вие вървете, оставете ме тук да си умира...

Старият -- Ще умира! Тъй се умирало то. Я ставай! Ако ти си се прежалил и ти е дотежал живота -- деца имаш! Княже, помогни!

Княз Йоан и старият го изнасят. Близат Николица и Манастир.

Николица -- Победа! Победа!

Манастир -- Триста рицари лежат убити. Завинаги ги сразихме! Бръща се княз Йоан.

Йоан-Асен -- Къде е царят?

Николица -- Ето го иде! И с такава плячка! Балдуин е заловен!

Йоан-Асен -- Жив!

Манастир -- Жив. Роб!

Калоян влиза.

Калоян -- Роб! Ала не аз, а той...

Манастир -- А тия дето се измъкнаха, господарю?

Калоян -- Беднага на конете, Манастре! По петите им до морето! Ще ги натикаме там, откъдето са дошли!

Манастир излиза.

Где е стратор Радул?

Николица -- Не познавам такъв стратор, царство ти.

Калоян -- Радул, войскарят от твойт полк. От днес той е вече стратор!

Радул излиза напред.

Радул -- Тук съм, господарю.